ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΠΕΤΡΟΥ

Ο ΧΑΜΕΝΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΝΟΤΙΟΥΣ ΙΝΔΙΑΣ

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

γὰς κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1957, ἐσχηματίσθη εἰς Κέραλα μιὰ τοπικὴ Κομμουνιστικὴ Κυβέρνησις ἡ πρώτη καθαρῶς κομμουνιστικὴ κυβέρνησις εἰς τὰς Ἰνδίας. Μετὰ τὴν ἄνοδόν της εἰς τὴν ἐξουσίαν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάρτιον, ἡ κυβέρνησις αὐτὴ προέβη εἰς πολλὰς μεταρρυθμίσεις κοινωνικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ περιεχομένου. Μεταξὺ ἄλλων κατήργησε τὰ ἐκκλησιαστικὰ σχολεῖα καὶ ἄφισε μόνον τὰ Κρατικά, τὰ ὁποῖα ηὔξησε καὶ εἰς τὰ ὁποῖα μόνον φοιτοῦν τὰ παιδιὰ ὑποχρεωτικῶς. Ἡ μεταρρύθμισις αὕτη συνήντησε ζωηρὰν ἀντίδρασιν ἐκ μέρους τῶν θιγομένων καὶ τῶν διαφωνούντων. Οὕτω, ἡ Ρωμαϊκὴ Καθολικὴ Ἐκκλησία προέβη ἀμέσως εἰς τὴν ὀργάνωσιν ὁμάδων προστασίας τῶν Καθολικῶν Σχολῶν πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἀντιδράσῃ εἰς τὰ μέτρα τῆς κομμουνιστικῆς κυβερνήσεως.

Συχνὰ δὲ δημιουργοῦνται ἐπεισόδια καὶ συνάπτονται συμπλοκαὶ μεταξὺ τῶν Κυανοχιτώνων ποὺ ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὰς ὠργανωμένας, μᾶλλον στρατιωτικὸς ὁμάδας τῶν Καθολικῶν καὶ τῶν ὀργάνων τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ ἀγὼν αὐτὸς συνεχίζεται μὲ πεῖσμα καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη. Εἶναι δύσκολον δὲ νὰ ἀποφανθῇ κανεὶς ποῖος ἐκ τῶν ἀντιπάλων θὰ ἐπικρατήσῃ τελικῶς. Διότι, ναὶ μὲν ἡ τοπικὴ κομμουνιστικὴ Κυβέρνησις διαθέτει τὰ μέσα τῆς βιαίας ἐπιβολῆς τῶν ἀποφάσεών της, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ὑποτιμᾶται καὶ ἡ δύναμις τῶν καθολικῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνέρχονται ἐκεῖ εἰς τρία περίπου ἑκατομμύρια καὶ διαπνέονται ἀπὸ φανατισμὸν καὶ ἀγωνιστικὴν διάθεσιν. Ἄγνωστον λοιπὸν ποίαν ἐξέλιξιν θὰ ἴδωμεν.

***

Καὶ ἤδη φθάνων εἰς τὸ τέρμα τῆς ὁμιλίας μου, θὰ ἐπιθυμοῦσα νὰ διατυπώσω ἐν συνόψει τὰ συμπεράσματά μου ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψίν μου εἰς τὰς Νοτιοδυτικὰς Ἰνδίας καὶ τὴν μελέτην τῶν ἐκεῖ Χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν.

Πρῶτον λοιπὸν θεωρῶ ὅτι αὐτοὶ οἱ χριστιανοὶ ποὺ ἀποτελοῦν σχεδὸν ἀκόμη ἕνα ἀποκεκομμένον τμῆμα τοῦ χριστιανισμοῦ, παρουσιάζουν ἐν τούτοις, ἐνδιαφέρον δι' ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Τὸ ἱστορικὸν τῆς ἱδρύσεως τῶν χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Μαλαμπάρ, καλύπτεται ὑπὸ μυστηρίου, τὸ ὁποῖον ματαίως ἐπιχειροῦν νὰ φωτίσουν αἱ κυκλοφοροῦσαι καὶ ἀλληλοσυγκρουόμεναι παραδόσεις. Ἡ ἐκκλησία αὐτὴ ἀπομεμακρυσμένη ἀπὸ τὰ Κέντρα τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἠκολούθησε μίαν ἰδικήν της ἐξέλιξιν χωριστὴν ἀπὸ τὴν πορείαν τῶν ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν. Παρὰ ταῦτα, ὅμως ἐδέχετο καὶ αὐτὴ ἔστω καὶ μὲ καθυστέρησιν τὸν ἀντίκτυπον τῶν διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν μεταρρυθμίσεων, τῶν δογματικῶν συζητήσεων, τῶν διαφωνιῶν καὶ τῶν Σχισμάτων. Πρέπει ὅμως νὰ θεωρηθῇ μέγα ἐπίτευγμα τὸ γεγονὸς ὅτι κατώρθωσαν νὰ διατηρήσουν τὴν Χριστιανικὴν των πίστιν.

Δεύτερον. Παρετήρησα καὶ μοῦ ἔφανη περίεργον ὅτι, ἐνῶ οἱ ἐκεῖ Χριστιανοὶ δὲν εἶναι Ἑλληνορθόδοξοι, ἐν τούτοις εἰς πολλὰ σημεῖα συμπίπτουν μὲ τὸ τελετουργικὸν τῆς ἰδικῆς μας ἐκκλησίας. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἔγιναν Μονοφυσῖται, ὅπως εἴδομεν, ἦτο συνέπεια τῆς πιέσεως τῶν Πορτογάλων νὰ ἐπιβάλουν τὸν Καθολικισμόν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τοὺς ἠνάγκασε νὰ ζητήσουν τὴν βοήθειαν τοῦ Ἰακωβίτου Πατριάρχου Ἀντιοχείας.

Τοῦτο ἔγινε κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 17ου αἰῶνος, δηλαδὴ 150 ἔτη περίπου μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Βυζαντίου. Καὶ θὰ ἠμπορούσαμεν νὰ διερωτηθῶμεν: Ἐὰν δὲν εἶχε πέσει τὸ Βυζάντιον, θὰ ἐζητοῦσαν οἱ Ὀρθόδοξοι τῶν Νοτίων Ἰνδιῶν βοήθειαν ἀπὸ τὸν Μονοφυσίτην Πατριάρχην Ἀντιοχείας ἢ θὰ προσέφευγαν εἰς τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως; Τὸ ἐρώτημα βεβαίως εἶναι καθαρῶς ὑποθετικόν, ἀλλὰ εἰς αὐτὸ ἡ ἀπάντησις εἶναι ὅτι μᾶλλον εἰς τὴν κεφαλὴν τῆς Ἑλληνορθοδόξου ἐκκλησίας θὰ κατέφευγαν. Ἡ κατ' ἀνάγκην προσφυγή των εἰς τὸν Πατριάρχην Ἀντιοχείας εἶχεν ὡς μοιραίαν συνέπειαν νὰ καταστοῦν κατὰ σημαντικὸν μέρος οἱ Χριστιανοὶ τῶν Ἰνδιῶν Μονοφυσῖται.

Τρίτον. Οἱ ἐκεῖ Χριστιανοί, ὅπως διεπίστωσα, εἶναι καλοὶ Χριστιανοί. Συγγενεύουν περισσότερον μὲ τοὺς Ἑλληνορθοδόξους καὶ τοῦτο διότι, γεωγραφικῶς εὑρίσκονται πλησιέστερον πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν, παρὰ πρὸς τὴν Δυτικήν. Καὶ νομίζω ὅτι καλὸν καὶ ἐπωφελὲς θὰ ἦτο νὰ τοὺς γνωρίσωμεν στενώτερον, νὰ ἐπιδείξωμεν κάποιο ἐνδιαφέρον δι' αὐτοὺς καὶ ἐὰν ἦτο δυνατόν, νὰ ἀποκαταστήσωμεν μίαν ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν ἐπαφὴν μαζύ των. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν τείνουν ἀσφαλῶς καὶ τὰ δύο ἐκδοθέντα ἐσχάτως βιβλία Ἑλλήνων κληρικῶν, ὡς τοῦ Μητροπολίτου Σάρδεων κ. Μαξίμου καὶ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Καρανικόλα. Ἀμφότεραι αἱ ἐν λόγῳ μελέται τὰς ὁποίας μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία νὰ διεξέλθω τελευταίως ἐν Ἀθήναις, εἶναι ἀξιόλογοι καὶ ὀρθῶς ἀναφέρει εἰς τὴν σχετικὴν βιβλιογραφίαν του καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου μας κ. Κονιδάρης.

Ἴσως μία ἀποστολὴ ἐξ Ἑλλήνων Κληρικῶν καὶ Θεολόγων νὰ ἦτο χρήσιμος ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, εἰς ἐποχὴν μάλιστα κατὰ τὴν ὁποίαν τόσαι καταβάλλονται προσπάθειαι νὰ προσελκυσθοῦν οἱ ἐκεῖ Χριστιανοὶ πρὸς ἄλλας ὁδούς. Δὲν μπορῶ βεβαίως, οὔτε καὶ θεωρῶ ἑαυτὸν ἁρμόδιον νὰ ὑποδείξω ἐν λεπτομερείᾳ τὰ μέτρα τὰ κατάλληλα διὰ τὴν δημιουργίαν αὐτῆς τῆς ἐπαφῆς. Ὑπάρχουν ἁρμοδιώτεροι ἐμοῦ διὰ τοῦτο. Ἐγὼ περιορίζομαι εἰς μίαν ἁπλῆν σύστασιν τὴν ὁποίαν κρίνω ἐπιβεβλημένην.

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς προστάτης καὶ ὁδηγὸς τῶν ἰατρῶν

ΤΟΥ κ. ΑΘ. ΣΙΩΡΗ

Ἡ Ἰατρικὴ Ἑταιρεία Πατρῶν τὴν 18ην Ὀκτωβρίου ἑορτάζουσα τὴν μνήμην τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Μητροπόλεως προσκαλεῖ πάντα φιλέορτον νὰ παραστῇ εἰς τὴν ἑορτήν. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς εἶναι ἡ ἀπαράμιλλος ἀνθρωπίνη μορφὴ τῆς παγκοσμίου ἱστορίας.

Συγγραφεὺς τοῦ τρίτου Εὐαγγελίου καὶ τῶν πράξεων τῶν Ἀποστόλων εἶναι ὁ Λουκᾶς. Αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων ὑπὸ τοῦ Λουκᾶ ἱστορηθεῖσαι ἀποτελοῦν τὸν μεγαλύτερον ἀδάμαντα τῆς παγκοσμίου ἱστορίας.

Ἡ θεραπεία τῶν ἀσθενῶν ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ διαδραματίζει σημαντικὸν ρόλον, ἥτις δὲν ἀπουσιάζει ἀπὸ οὐδὲν τῆς Καινῆς Διαθήκης κεφάλαιον. Ὁ Λουκᾶς ἐπαναλαμβάνει τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου. «Οὐ χρείαν ἔχουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἀλλὰ οἱ κακῶς ἔχοντες».

Ὁ Κύριος ἐνδιαφέρεται κυρίως διὰ τὴν ὑγείαν τῆς ψυχῆς, τοῦ χωρίου τούτου ὑπέχοντος μεταφορικὴν σημασίαν. Εἰς τὴν ἀρχαιότητα τὸ σῶμα διεστέλλετο ἀπὸ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ ψυχοσωματικὸν πρόβλημα ἦτο ἔργον τῆς φιλοσοφίας. Ὁ Χριστὸς θεραπεύει καὶ τὰς σωματικὰς ἀσθενείας. «Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο» (Λουκᾶς, Κεφ. 19). Ὁ Χριστὸς ἦτο ὄχι μόνον ὁ Λυτρωτής, ἀλλὰ καὶ ὁ θεραπευτὴς ἰατρὸς ψυχῶν καὶ σωμάτων. Βεβαίως τὸ ἔργον τοῦ λυτρωτοῦ ἦτο τὸ σπουδαιότερον, πλὴν ὅμως τὸ τοῦ ἰατροῦ ἐλάμβανε χώραν ὁπόταν συνέτρεχον ἰδιαίτεραι συνθῆκαι. Ὡς τὰ πολλὰ τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἐπηκολούθει καὶ ἡ θεραπεία τοῦ σώματος. Ἡ ἀπολύτρωσις ἐκ τῆς ἁμαρτίας τῆς ψυχῆς ἐπετελεῖτο καὶ ἐπὶ τῆς παρουσίας ἐκδηλώσεων καὶ ἐξωτερικῆς ἀσθενείας. «Οὐ χάριν λέγω σοι. Ἀφέωνται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολύ» (Λουκᾶς ζ' 47—48).

Οἱ Στωϊκοὶ τὸ πρόβλημα τῆς σωματικῆς ὑγείας καὶ τῆς ἀσθενείας τῆς ψυχῆς ἐθεώρουν ὡς ἀντιλεγόμενον. Ἡ λαϊκὴ μᾶζα πολλῷ πρότερον τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας ἔτρεφε μέγαν σεβασμὸν πρὸς τὸν Ἀσκληπιόν, ὅστις ἐλατρεύετο ἐν Ἐπιδαύρῳ. Ὁ Χριστιανισμὸς κατεκρήμνισε τοὺς ναοὺς τῶν ἐθνικῶν, διὰ τῆς περαιτέρω ἐξαπλώσεώς του. Οἱ ἐθνικοὶ εἰδωλολάτραι ἐνόμιζον ὅτι ὁ Χριστὸς ἦτο ὁ Ἀσκληπιὸς καὶ οἱ χριστιανοί, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου. Οἱ Στωϊκοὶ ἐν τῇ θεωρήσει τῶν ὄντων ὑπελάμβανον τὸν Θεόν, ὡς πνεῦμα καὶ λόγον καὶ ἐν τῇ ἠθικῇ ἐξῆρον τὸν σκοπὸν τοῦ ἀνθρώπου, τὴν εὐδαιμονίαν. Ἡ ἀρετὴ κέκτηται ἀπόλυτον ἀξίαν. Ὁ ἄνθρωπος καίπερ ὂν λογικὸν ἔχει καὶ ἀλόγους ὁρμάς, καθιστάμενος ἐνάρετος διὰ τῆς περιστολῆς τῶν ὁρμῶν. Ἕκαστος ἄνθρωπος ὀφείλει διὰ τὴν ψυχικήν του ὠφέλειαν νὰ ἀνυψώσῃ τὴν ἀρετὴν ὑπεράνω τῶν ὑλικῶν ἀπαιτήσεων διὰ νὰ καταστῇ τὸ πνεῦμα καθοδηγητὴς τῆς ὕλης.

Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ κόσμος τῶν ἀοράτων νόμων, τῶν διερμηνευόντων τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου κυβερνᾶ τὰ δημιουργήματά του. Πάντα διεκόσμησε νοῦς ἀναφωνεῖ ὁ Ἀναξαγόρας.

ΑΘΑΝ. ΣΙΩΡΗΣ

—Σημειῶστε ἕνα χρήσιμο νούμερο
21-18
Εἶναι τὸ τηλέφωνο τοῦ μοντέρνου Ἠλεκτροχημικοῦ Στεγνοκαθαριστηρίου
—Μαγικὸν
—Τὸ «ΜΑΓΙΚΟΝ» μὲ τὶς τελειότατες αὐτόματες ἐγκαταστάσεις μεγάλης ἀποδόσεως, ἐπέτυχε τὴν μείωσιν τῶν καθαριστικῶν
Ἐμπιστευθῆτε τὸ καθάρισμα τοῦ κοστουμιοῦ σας στὸ «ΜΑΓΙΚΟΝ»
—«ΜΑΓΙΚΟΝ»
Παναχαϊκοῦ καὶ Ἱεροθέου, τηλ. 21—18
Πλατεῖα Γεωργίου καὶ Κορίνθου

Ἀπὸ σήμερον ζήτησε νὰ πιῇς τὸ ΜΙΚΡΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ «ΜΑΜΟΥ»

ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16
ΠΑΡΕΛΑΒΕ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΤΕΙ
ΤΑ ΝΕΑ ΕΘΝΙΚΑ ΛΑΧΕΙΑ

ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

Κυριακὴ 20.10.57
Ἡμερησία εἰς Ἀθήνας μὲ Πούλμαν διὰ παρακολούθησιν παραστάσεων Τσίρκου Μεντράνο.

Κυριακὴ-Δευτέρα 27-28.10.57
Ἰωάννινα, Σπήλαιον, Μέτσοβον μὲ Πούλμαν. Δηλώσεις μέχρις 20ῆς Ὀκτώβρίου.

Σάββατον-Δευτέρα 26-28.10.57
Κεφαλληνία.
Πληροφορίαι καὶ δηλώσεις Γεροκωστοπούλου 5, τηλέφ. 43—56 καθ' ἑκάστην καὶ ἀπὸ ὥρας 5.30—8.30.

ΩΡΑΙΕΣ ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ ὑφαντές, δίφυλλες πρὸς δρχ. 200—Στὸρ ὁλοκέντητα ἀπὸ δρχ. 270 καὶ ἄνω. Μεγάλη ποικιλία εἰς ὑφάσματα πήχεως διὰ κουρτίνες καὶ ντιβάνια
"ΜΥΣΤΡΑΣ" ἔναντι κινηματογράφου «Ἰντεάλ», τηλ. 25—28

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

Τὸ «ΣΥΓΧΡΟΝΟΝ ΣΠΙΤΙ»
εἶναι τὸ ΣΠΙΤΙ-ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΚΕΡΔΟΣ,
ποὺ θὰ προσφέρουν ἐφέτος εἰς τὸν ΠΡΩΤΟΝ ΤΥΧΕΡΟΝ των αἱ 6 ΠΡΩΤΑΙ (ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΙ) ΣΕΙΡΑΙ του. Τὸ «Σύγχρονο Σπίτι» ἔχει πλήρη ἠλεκτρικὸν ἐξοπλισμὸν καὶ ὅλας τὰς συγχρόνους ἀνέσεις. Εἶναι τὸ «Σπίτι-Χαρὰ» τῆς νοικοκυρᾶς.

3×6=18
εἶναι τὰ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ ποὺ θὰ μοιράσουν ἐφέτος εἰς τοὺς τυχεροὺς αἱ ἓξ πρῶται Σειραὶ του (Προνομιοῦχοι)
3 ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ κάθε Σειρὰ ἀλλὰ μόνον αἱ ἓξ πρῶται (Προνομιοῦχοι.

3×6=18
εἶναι τὰ ΕΚΤΑΚΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΚΕΡΔΗ ἀπὸ 10.000 ἕως 50.000 δραχμὰς ποὺ θὰ μοιράσουν ἐφέτος εἰς τοὺς τυχεροὺς αἱ ἓξ πρῶται Σειραὶ του (Προνομιοῦχοι)
3 ΕΚΤΑΚΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΚΕΡΔΗ κάθε Σειρὰ, ἀλλὰ μόνον αἱ ἓξ πρῶται (Προνομιοῦχοι)

ΕΚΤΟΣ ΑΥΤΩΝ ΟΙ ΚΑΤΟΧΟΙ ΛΑΧΕΙΩΝ ΤΩΝ 6 ΠΡΩΤΩΝ (ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΩΝ) ΣΕΙΡΩΝ ΘΑ ΜΕΤΑΣΧΟΥΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΕΡΔΗ-ΣΠΙΤΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΕΙΡΩΝ ΚΑΙ ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ ΕΠΙΣΗΣ:

3×6=18 ΣΠΙΤΙΑ
3 ΣΠΙΤΙΑ-ΕΙΔΙΚΑ ΚΕΡΔΗ κάθε Σειρά.
Τὰ 3 αὐτὰ ΕΙΔΙΚΑ ΚΕΡΔΗ-ΣΠΙΤΙΑ θὰ μοιράσουν ἐφέτος εἰς τοὺς τυχεροὺς των ΟΛΑΙ ΑΙ ΣΕΙΡΑΙ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ.

Ἐπὶ πλέον θὰ μεταβοῦν οἱ κάτοχοι λαχείων τῶν πρώτων ἓξ προνομιούχων Σειρῶν εἰς τὰ μεγάλα Γενικὰ Κέρδη-Σπίτια καὶ εἰς τὸ ΔΩΡΟΝ ΤΟΥ ΕΝΟΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥ ΔΡΑΧΜΩΝ

Ἀγοράσατε ἐγκαίρως τὰ λαχεῖα σας ἀπὸ τὰς ἓξ πρώτας Προνομιούχους Σειρὰς (πρώτη-ἕκτη) ποὺ κυκλοφοροῦν.

(Δημοσιεύεται μόνον δυνάμει εἰδικῆς ἐντολῆς τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Η.Ε.Α.)

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ

ΕΠΙΣΚΕΨΗ Σ' ΕΝΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΣΗΜΑΚΗ ΦΩΤΗΛΑ

16ον

Τὸ ἐργοστάσιον «Κόκκινος Ἐργάτης» βρίσκεται μέσα στὴν καρδιὰ τῆς Μόσχας. Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πολέμου καὶ γιὰ στρατιωτικοὺς σκοποὺς τὰ περισσότερα σοβιετικὰ ἐργοστάσια εἶχαν μεταφερθῆ, πέρα ἀπὸ τὰ Οὐράλια, στὰ βάθη τῆς Ἀσιατικῆς Ρωσσίας. Ὅμως εἰδικὰ αὐτὸ τὸ ἐργοστάσιο ἔμεινε, μόλο ποὺ εἶναι ἕνα σοβαρώτατο κέντρο βαρειᾶς βιομηχανικῆς παραγωγῆς. Ὅταν πὸ πρωτοβλέπει ὅμως κανεὶς σχεδὸν καταλαβαίνει τὸ λόγο ποὺ δὲν μετακινήθηκε. Πολὺ δύσκολος στόχος γιὰ τὶς γερμανικὲς βόμβες. Τίποτε ἐξωτερικὰ δὲν δείχνει τὸν παραγωγικὸ ὀργασμὸ ποὺ σφύζει στὰ σπλάχνα του, Τίποτε δὲν τὸ ξεχωρίζει ἀπὸ τὶς μεγάλες παλιὲς λαϊκὲς πολυκατοικίες ποὺ τὸ τριγυρίζουν στὴ συνοικία του.

Ἕνα κτίριο προεπαναστατικό, παλιὸ ποὺ δὲν γεμίζει καθόλου τὸ μάτι. Πρὶν ἀπὸ τὴν ἐπανάστασι τοῦ 1917 ἦταν ἐργοστάσιο δύο ἀδελφῶν πλουσίων ποὺ μοῦ διαφεύγει τὸ ὄνομά τους. Κλωστήριο ἢ ὑφαντήριο.

Μέχρι σήμερα ἔχει ὑποστῆ ἕνα σωρὸ μεταμορφώσεις. Ἀφοῦ κρατικοποιήθηκε στὴν ἀρχὴ καὶ δούλεψε καθὼς ἦταν γιὰ τὰ Σοβιέτ, μετετράπη σὲ ἐργοστάσιο γιὰ ἐλαφρὰ βιομηχανικὰ εἴδη καὶ ἀργότερα σὲ βαρειᾶς βιομηχανίας. Σήμερα φτιάχνει τόρνους ποὺ κι' αὐτοὶ φτιάχνουν μὲ τὴ σειρά τους ἄλλα μηχανήματα.

Ὅσο δὲν τὸ πιάνει τὸ μάτι σου ἐξωτερικῶς τόσο μέσα εἶναι γεμᾶτο ἐκπλήξεις ἀκόμη καὶ γιὰ τὸν πιὸ ἀμύητο στὰ τεχνικὰ θέματα ἐπισκέπτη. Ἕνα τόσο ὀγκῶδες βιομηχανικὸ κέντρο, ποὺ θὰ καλύπτῃ ἔκταση ὅσο καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἑλληνικὰ ἐργοστάσια, ἔχει καὶ ἀπασχολεῖ, χάρι, στὸν καταπληκτικὸ βαθμὸ τῆς αὐτοματοποιήσεως μόνον γύρω στοὺς 200 ἐργάτες.

Εἴδαμε ὡρισμένα τμήματά του σὲ λειτουργία καὶ πραγματικὰ μείναμε κατάπληκτοι. Καὶ ἡ παραμικρὴ κίνηση γίνεται μὲ τὴ βοήθεια μηχανημάτων. Ἡ πιὸ ἀσήμαντη μετατόπιση, κίνηση, ἐνέργεια γίνεταιαυτόματα καὶ ἁπλῶς κάτω ἀπὸ τὴν παρακολούθηση τῶν ἐργατῶν ποὺ στὴ μεγάλη τους πλειοψηφία εἶναι εἰρικευμένοι (γύρω περίπου στὸ 60 ο/ο), γιατὶ βεβαίως περιθώρια κάτω ἀπὸ τὶς συνθῆκες αὐτὲς γιὰ ἀπασχόληση ἀνειδικεύτων ἐργατῶν δὲν ὑπάρχουν μεγάλα. Σπάνια μόνον καὶ ἰδίως γιὰ τὴ μετατόπιση τῶν παραγομένων μηχανῶν ἀπὸ τὸ ἕνα τμῆμα τοῦ ἐργοστασίου στὸ ἄλλο, ἀνάλογα μὲ τὴ φάση τῆς παραγωγῆς παρεμβαίνει ὁ ἐργάτης ἐνεργητικώτερα καὶ φυσικὰ μόνον γιὰ νὰ χειρισθῆ τοὺς εἰδικοὺς γερανούς, μικροσκοπικοὺς σιδηροδρόμους, βαγονέττα, κλπ. μηχανήματα ποὺ ἐνεργοῦν τὴν μετακόμιση. Ἡ καταβολὴ ἔργου ἀπὸ μέρους τοῦ ἐργάτου ἔχει μειωθῆ σημαντικά, ἡ δὲ κοπιώδης ἐργασία εἶναι ἄγνωστη.

Μὲ ὑπερηφάνεια μᾶς ἔδειξαν οἱ ἐργάτες ἕνα κινητὸ διάδρομο πάνω στὸν ὁποῖο τοποθετοῦνται οἱ ὑπὸ κατασκευὴν τόρνοι καὶ ὁ ὁποῖος τοὺς μεταφέρει σιγὰ—σιγὰ ἀπὸ τὸ ἕνα μηχάνημα στὸ ἄλλο γιὰ διάφορες ἐπεξεργασίες.

«Εἶναι ἡ τελευταία λέξη τῆς τεχνικῆς μᾶς εἶπαν. Τέτοιο δὲν ἔχουν οὔτε οἱ Ἀμερικανοί». Εἶναι φανερὸ ὅτι ὁποιοδήποτε σημεῖο στὸ ὁποῖο ξεπερνοῦν τοὺς Ἀμερικανοὺς τοὺς κάνει νὰ νοιώθουν φοβερὴ ὑπερηφάνεια. Καὶ πρέπει νὰ ποῦμε πὼς δὲν ἔχουν ἄδικο, γιατὶ ὁ βαθμὸς τεχνικῆς ἀναπτύξεως τῶν Ἀμερικανῶν εἶναι πραγματικὰ τεράστιοςκαὶ στοὺς περισσότερους τομεῖς διατηροῦν ἀκόμη τὸ προβάδισμο, καθὼς ὁμολογοῦν οἱ ἴδιοι οἱ Ρῶσσοι, μόλο ποὺ ὑπόσχονται νὰ τοὺς ξεπεράσουν καὶ σὲ ἐπιβεβαίωση τῶν ὑποσχέσεών τους ἐξαπολύουν διηπειρωτικοὺς πυραύλους καὶ τεχνητοὺς δορυφόρους.

Ὁ ὁδηγός μας ἐργάτης στὸ ἐργοστάσιο, ποὺ εἶναι καὶ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ποὺ μᾶς ὑποδέχθηκε καὶ φρόντιζε γιὰ τὴν διευθέτηση τῶν ζητημάτων τῆς ἀντιπροσωπείας μας, μᾶς ἔδωσε μὲ ὅση μποροῦσε περισσότερη ἁπλότητα ὅσες ἐξηγήσεις τοῦ ζητήσαμε. Καὶ πρέπει νὰ ποῦμε πὼς ἂν καὶ κανένας τεχνικὸς δὲν μετεῖχε σ' αὐτὴ τὴν ἐπίσκεψη ἐν τούτοις κατωρθώσαμε μέσες ἄκρες νὰ γνωρίσουμε λίγα πράγματα γιὰ τὴ λειτουργία τοῦ ἐργοστασίου, ἀρκετὰ πάντως γιὰ νὰ προκαλέσουν τὸν ἀνυπόκριτο θαυμασμό μας.

Γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς κατασκευῆς ἑνὸς τόρνου, χρειάζονται θεωρητικὰ 120 συνολικὰ ὧρες ἐργασίας ἑνὸς ἐργάτου. Τοῦτο, ἂν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ κατασκευὴ ἑνὸς τέτοιου μηχανήματος εἶναι μιὰ ἐξαιρετικὰ λεπτὴ καὶ πολύπλοκη διαδικασία ποὺ ἀπαιτεῖ ἐντελῶς ἰδιαίτερη προσοχή, ἐπανειλημμένες καὶ λεπτομερεῖς μετρήσεις καὶ ἐλέγχους μὲ ὄργανα μεγάλης ἀκριβείας θεωρεῖται ἕνα ἐξαιρετικὸ ρεκόρ.

Τὸ ρεκὸρ αὐτὸ ὀφείλεται στοὺς ἐργάτες καὶ στὶς ἐξαιρετικὰ φιλότιμες προσπάθειές τους, ποὺ ἀναδεικνύουν πολλοὺς ἀπ' αὐτοὺς σὲ σταχανοβίτες, δηλ. σὲ ἐργάτες ποὺ σύμφωνα μὲ τὸ εἰδικὸ πρόγραμμα παραγωγῆς ὑπερβαίνουν τὴ νόρμα τους, δηλ. τὸ προσοστὸ παραγωγῆς ποὺ ἔχει προκαταβολικὰ προγραμματισθῆ γιὰ τὸν καθένα.

Μιὰ ἐντελῶς ξεχωριστὴ ἐπίδοση μπορεῖ νὰ ἀναδείξῃ ἕναν ἐργάτη σὲ «ἥρωα τῆς Σοσιαλιστικῆς Ἐργασίας».

Οἱ τίτλοι αὐτοὶ ἐκτὸς τῆς μεγάλης τιμῆς ποὺ ἀποτελοῦν γιὰ ἕναν Σοβιετικὸ πολίτη σημαίνουν συγχρόνως καὶ ἐντελῶς ξεχωριστὲς ἀπολαυὲς οἰκονομικὲς καὶ ἠθικές.

Φωτογραφίες σταχανοβιτῶν κρέμονται ἕνα σωρὸ στὶς διάφορες αἴθουσες τοῦ ἐργοστασίου καὶ οἱ ἐργάτες μᾶς τὶς ἔδειχναν μὲ ἰδιαίτερη ὑπερηφάνεια, γιατὶ οἱ φωτογραφίες αὐτὲς δίνουν τὸ μέτρο τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἐργοστασίου τους, ποὺ τὸ ἀγαποῦν μὲ μία ἰδιαίτερη στοργή, ποὺ θὰ ἦταν (ἴσως δικαιολογημένα) ἀκατανόητη γιὰ κάθε ξενικὸ ἐργάτη.

Ἐξαιρετικές, θὰ ἔλεγα ἰδεώδεις εἶναι καὶ οἱ συνθῆκες ἐργασίας μέσα στὸ ἐργοστάσιο αὐτό. Ἀερισμός, καθαριότης, ἀνεσις, ἀσφάλεια, προϋποθέσεις αὐτονόητες γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῆς δουλειᾶς, καὶ θᾶταν μεγάλο σφάλμα νὰ νομίσῃ κανεὶς πὼς τὰ τεράστια αὐτὰ τεχνικὰ ἐπιτεύγματα, γίνονται κατορθωτὰ μὲ ὁποιοδήποτε, ἔστω καὶ τὴν παραμικρὴ θυσία στὸν τομέα τῶν συνθηκῶν τῆς ἐργασίας.

Ἐξ ἄλλου τὸ ἐργοστάσιο εἶναι σχεδὸν μιὰ μικρὴ πόλις. Εἶναι τὸ μέρος ποὺ ζοῦν οἱ ἐργάτες καὶ ὄχι μόνον τὸ μέρος ποὺ ἐργάζονται.

Ἔχει ἐστιατόρια θαυμάσια, αἴθουσες ἀναψυχῆς, λέσχη, ἀκόμη καὶ νοσοκομεῖο καὶ ἀναρρωτήριο.

Ὅταν ὁ ἐργάτης τελειώση τὴ δουλειά του τὸ ἐργοστάσιο τοῦ προσφέρεται γιὰ τὴν κάλυψη καὶ τῶν περισσοτέρων ἄλλων βιοτικῶν του ἀναγκῶν καὶ μὲ ἕνα τρόπο ἔτσι ὁλοκληρωμένο ὥστε μ